

[Ib Christensen]

ringen altså, hvis den vil, få tingene til at gå op.

Herunder er det også værd at notere sig, at hr. Gert Petersen endnu en gang på SFs vegne erklærede sig parat til at samarbejde med regeringen om en reformpolitik, selv om regeringen på det indkomstpolitiske område entrettede til anden side. Hr. Ninn-Hansen – har jeg set refereret i aviserne – sagde på det konservative landsrådsmøde, for nu at tage en repræsentant for den anden side af tinget, at det måske kunne være nødvendigt, at man fra borgerlig side samarbejdede om indkomstpoltikken med regeringen, selv om regeringen på andre områder entrettede til anden side. Dermed er der altså visse åbninger, regeringen nok gør klogt i at tage til efterretning.

Det var der derimod ikke i indlægget fra hr. Ellemann-Jensen, der talte om den nødvendige politik og ansvarlige partier og dermed underforstod, at det var kun sådanne partier som partiet venstre. Det er altså endnu en gang nødvendigt at gøre opmærksom på, at den nødvendige politik også ifølge en hærskere af uafhængige økonomers mening går ud på, at man stopper jord- og ejendomsspekulationen, som er en farlig inflationskilde og samtidig erhvervsskadelig. Partiet venstre har vel mere end noget andet parti ansvaret for, at ejendomsbeskatningen er nedbrudt, som også hr. Ellemann-Jensen fastslog at den var blevet. Med andre ord har man ført en groft uansvarlig politik på dette område.

Hr. Poul Schlüter frygtede socialistiske elementer i regeringens politik, som vi selvfølgelig alle måtte være på vagt over for. Hvis hr. Poul Schlüter dermed tænkte på bebudelsen af et forslag om obligatorisk overskudsdeling, kan man jo berolige hr. Poul Schlüter med, at ifølge dagbladet Politiken i dag er det slet ikke meningen, at dette forslag skal gennemføres. Man vil sørge for, at det bliver syltet i folketinget, og skulle det blive vedtaget, så vil det enten falde ind under ejendomsretsekspropriationsparagraffen i grundloven og kunne udskydes, eller også vil det komme til folkeafstemning, hvor det meget sandsynligt vil falde. Derfor tror jeg sådan set, at hr. Poul Schlüter, hvis det er det, han tænkte på, kan spare sig sine bekymringer, men nok snarere dreje dem hen i retning af, at der jo også ligger en slags socialisme i

at lade statsmagten fastsætte lønninger, priser osv. i det private erhvervsliv. Det skulle hr. Poul Schlüter hellere tænke på, den farlige socialisme, der ligger deri, men på det område har netop hr. Poul Schlüter åbenbart ingen anfægtelser. Således kan man altså vende op og ned på begreberne, alt efter hvilke økonomiske interesser man har valgt at varetage.

Retsforbundet vil se nærmere på regeringens forslag om en løbende ejendomsbeskatning som erstatning for lejeværdibeskatningen og muligvis kapitalvindingsskatten. Jeg ser i dagbladet Aktuelt i dag, at man regner med en sats på 0,8 pct. af ejendomsværdierne, altså et provenu på 1 mia kr. til erstatning for lejeværdibeskatningens provenu. Det er jo ikke noget stort og epokegørende beløb, men vi vil da se på disse forslag. Vi vil imidlertid genfremsætte vort lovforslag om en jordværdistigningsafgift, som er et langt mere retfærdigt, mere effektivt og formentlig lettere administrerbart forslag. Men vi er da parate til at forhandle med regeringen, f. eks. om en statsgrundskyld. En statsgrundskyld på 3 pct. vil give 6 mia kr. i provenu til statskassen, og der vil så være noget at gøre godt med med hensyn til indkomstbeskatningen.

Vi er altså parate til at forhandle med regeringen om disse ting, og vi går ud fra, at også tanker som dem, jeg her har nævnt, vil være indeholdt i eller vil kunne rummes inden for den målsætning, regeringen stiller op med hensyn til en beskatning af fast ejendom.

Vi ser også med sympati på en del af de forslag, hvis sigte er at fjerne forskellige legale skatteomgåelsesmuligheder, men må fastholde, at de gennem forslagene indvundne midler anvendes til forhøjelse af personfradraget og forlængelse af proportionalsskattestrækket. Går man videre på ejendomsbeskatningens område, som jeg her har nævnt, vil der også være midler hertil. Vi kan endda forøge regeringens katalog på et enkelt område, idet vi savner beskatning af kursgevinster. Det kunne regeringen godt have taget med, det ville være en rimelig foranstaltning.

Vi kan endelig henvide til, at en definitiv renteskatteordning som den, der er foreslået af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, måske var en god idé til at løse hele spørgsmålet om rentefradrags- og skatteproblematikken.